

Finansdepartementet
Postboks 8008
0030 OSLO
Norge

Deres ref: 13/42 KSJ

Vår ref:

Dato :11.04.2013

Høring- NOU 2013: Pensjonslovene og folketrygdreformen 3

1. Generelle merknader

Pensjonistforbundet og SAKO organisasjonene (Postens Pensjonistforbund, Politiets Pensjonistforbund, LO-Stat, Fagforbundet, Telepensjonistenes Forbund, Jernbanepensjonistenes Forbund og Statens Vegvesen) viser til Finansdepartementets brev av 11.01.13 angående ovennevnte.

Vi viser forøvrig til vår kommentar til NOU 2012:13 Pensjonslovene og folketrygdreformen II. De merknader vi hadde der er fortsatt relevante. Spesielt nevnes vår kommentar om medlemmenes innflytelse ved oppretting/endring i pensjonsplanene og mulighetene for foretaket til å ha parallelle ordninger.

Av ressursmessige grunner har vi begrenset oss til å fokusere på de forhold som har størst betydning for våre medlemmer. Vi vil kommentere Banklovkommisjonens forslag til oppreservering, bestemmelsene om regulering av pensjon under utbetaling og overgangsreglene for arbeidstakere med få år igjen til pensjonsalder.

Når det gjelder bestemmelsene om regulering av pensjon under utbetaling – som er spesielt viktig for våre medlemmer – mener vi kommisjonen i sine forslag til overgangsregler har gått i mot de målsettinger de la til grunn i innstilling II. Dette vil vi spesielt kommentere nedenfor.

2.Oppreservering

Banklovkommisjonen konstanterer at det er et gap på et betydelig beløp mellom pensjonsforpliktelsene pensjonsinnretningene har påtatt seg og avsetningene i pensjonsinnretningene til å dekke disse forpliktelsene. I kommisjonens forslag til overgangsregler ligger det et mål om at dette gapet tettes så snart som mulig.

Underreserveringen skyldes først og fremst at forutsetningene om dødelighet i premieberegningsgrunnlaget ikke har reflektert økningen i levetid de senere år slik at pensjonsinnretningene over tid har krevd inn for lave premier i forhold til den levealdersrisiko de har påtatt seg.

Banklovkommisjonen foreslår at premiereserven og en andel av tilleggsavsetningene tilknyttet opptjente rettigheter før tjenstepensjonsloven trer i kraft, konverteres til en pensjonsbeholdning. Fremtidig avkastning på disse midler skal benyttes til å styrke premiereserven eller til å regulere pensjonsytelsen. M.a.o vil tilleggsavsetningene og overskudd på pensjonsbeholdningene benyttes til å styrke premiereservene.

Pensjonistforbundet og SAKO viser til merknadene til Andreassen, Dalsøren, Gjelsvik, Mildal, Orskaug, Skomsvold og Storrødvand under avsnitt 7.5.5 og 10.1.2 og støtter ikke endret modell for overskuddstildeling og ny bruk av tilleggsavsetninger.

Det er pensjonsinnretningenes ansvar å ha tilstrekkelig midler til å dekke deres forpliktelser. Pensjonistforbundet mener det er urimelig å velte dette over på medlemmene av ordningene i den grad det er foreslått.

Dagens pensjonister vil merke forslaget i forhold til regulering av løpende pensjon og en nedgang i realverdien av ytelsene. Pensjonistforbundet og SAKO ber om at det utarbeides en løsning på utfordringene i tilknytning til underreserveringen der realverdien av pensjonene for dagens pensjonister blir ivaretatt.

3.Regulering av løpende pensjoner

I Banklovkommisjonenes mandat ligger å vurdere reglene om regulering av løpende pensjoner og å legge opp til at privat tjenestepensjon får lik regulering som folketrygden og offentlig tjenestepensjon.

Manglende midler på pensjonistenes overskuddsfond har i flere år ført til dårlig eller ingen regulering av pensjoner i utbetalingsperioden. Konsekvensen av dette er en nedgang i pensjonens realverdi. Med bestemmelsen i Foretakspensjonsloven § 5-10 punkt 4 er det videre små muligheter for at det en har tapt i manglende regulering kan tas igjen.

I NOU 2012: 2 *Pensjonslovene og folketrygdreformen* 2 uttalte Banklovkommisjonen at de ønsket å finne bestemmelser som kunne sikre realverdien av løpende pensjoner bedre enn dagens bestemmelser, og la frem forslag til nye regler for regulering av pensjoner under utbetaling, gitt ved Tjenestepensjonslovens § 4.20. Pensjonistforbundet og SAKO kommenterte at forslaget innebar store forbedringer i bestemmelsene om regulering av løpende pensjoner.

På prinsipielt grunnlag mener imidlertid Pensjonistforbundet og SAKO at pensjoner bør ha en lik utvikling som alminnelig lønnsvekst også i utbetalingsperioden. Vi mener derfor at i de tilfeller foretaket forplikter seg til å sikre en regulering, bør de forplikte seg til G-regulering. De foretak som ikke forplikter seg til å sikre en regulering av ytelsene, bør dessuten kunne regulere ytelsene dersom de i bestemte år ønsker dette. Det bør åpnes for at midler i premiefondet kan benyttes til regulering av pensjon under utbetaling.

I innstillingen legges det opp til at dagens pensjonister vil få ytelsene regulert etter § 7.11. Premiereserven tilknyttet opptjente rettigheter og en andel av tilleggsavsetninger skal konverteres til en pensjonsbeholdning. Avkastning på midlene etter fratrekk for beregningsgrunnlag, skal først anvendes til oppreservering, og så eventuelt til regulering av ytelsene.

Først når oppreserveringen er fullført, skal pensjonistene reguleres etter § 4.20. Pensjonistene vil med andre ord ikke kunne regne med å få oppregulert sine ytelser de nærmeste årene.

Pensjonistforbundet og SAKO mener teksten i § 7-11 er i strid med Banklovkommisjonens målsetting om å sikre pensjonenes realverdi. Vi kan ikke se at det er mindre viktig å sikre realverdien av pensjonene for dagens pensjonister enn de fremtidige pensjonistene.

På bakgrunn av departementets anmodning og kommisjonens klare påpekning av svakhetene i foretakspensjonslovens bestemmelser samt ønske om å sikre realverdier av løpende pensjoner, hadde vi forventet at kommisjonen ville sikre at også dagens alderspensjonister ville få regulering etter § 4-20. Det er som kjent slik at pensjonsrettighetene i ytelsespensjoner etter Foretakspensjonsloven ikke er fullfinansierte uten at pensjonsinnretningen i utbetalingstiden tilfører avkastning og dødelighetsarv etter premieberegningsgrunnlaget. Vi hadde en forventning om at den tilknyttede problemstillingen med at løpende pensjoner ikke kan tildeles avkastning uten fratrekk for beregningsgrunnlaget, ble adressert også for dagens pensjonister.

Pensjonistforbundet og SAKO foreslår, som et minimum, at bestemmelsene i § 7-11 pkt 4 endres slik at teksten lyder: « Oppnådd avkastning som overstiger den avskastning som etter beregningsgrunnlaget årlig forutsettes tilført pensjonsbeholdning benyttes til regulering av årlig pensjon etter reglene i § 4-20»

Skulle det bli slik at avkastningen over ett eller flere år, ikke gir grunnlag for oppregulering, bør det dessuten være mulig å ta dette igjen ved senere regulering, - den årlige regulering bør ikke avgrenses av folketrygdreguleringen i slike tilfeller. Teksten i § 4-20 punkt 3 bør endres slik at dette blir en mulighet.

Vi mener dessuten at det også bør tas inn en bestemmelse som gir foretaket adgang til å bruke av premiefondet til regulering av pensjoner under utbetaling. Vi foreslår derfor at § 5-11 får et nytt pkt f. med følgende tekst: regulering av pensjoner under utbetaling etter § 4-20.

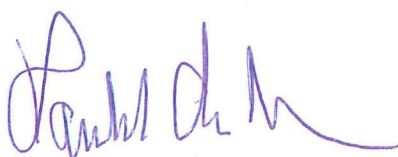
Dette for å åpne for at foretak som ikke vil forplikte seg til en fast regulering likevel enkelte år kan bidra til å holde en god regulering selv om avkastningen etter § 7-11 ikke gir grunnlag for det. Det er mulig at bestemmelsene slik de er utformet ikke hindrer foretaket i å ta dette inn i pensjonsplanen, men for å unngå tvil om foretakenes rett, bør retten forankres i § 5-11.

4.Arbeidstakere med få år igjen til opptjeningsalder

Vi slutter oss til forslaget om at arbeidstakere født i 1962 eller tidligere kan få slutføre sin opptjening og få beregnet sin pensjon etter regelverket i Foretakspensjonsloven. Banklovkommisjonen har på en god måte dokumentert at konsekvensene av å avbryte opptjeningen noen år før pensjonsutbetaling kan bli store.

Vi merker oss formuleringen i § 7-7 hvor det står «foretaket kan» og i § 7-6 «foretaket har adgang til». Arbeidstakerne er her avhengig av foretakenes velvilje, og vi ber om at formuleringene blir gjort mer forpliktende. Uansett understreker dette betydningen av at de ansattes organisasjoner bør ha medbestemmelse ved endring i eksisterende ordninger.

Med vennlig hilsen

Harald O. Norman

Generalsekretær

Ragnhild Nestaas

Rådgiver

